

bodnost mu je bila oznanjena — pa kako je veči del izmed ljudstva svobodnost razumel? „Zdej je vse preč, zdej je vse frej“, se je slišalo krog in krog, in šuntarji in podpihovavci so imeli vernih poslušavcov dovelj! Hvala Bogú, de so naši kmetje prebrisane glave in de svojih ušes niso popolnoma zaperli podukam svojih duhovnih pastirjev in svoje dobromisleče gosposke, in de so poslušali opomine časopisov, ki so jim odkritoserčno resnico razlagali. Tako jih je njih prirojeni razum in njih poštenje obvarovalo, de zapeljivcam niso vsiga verjeli in de so si lepo ime mirnih deželanov ohranili tudi ob času nevarnih prekučij.

(Konec sledi.)

Kaj se v državnim zboru godí.

Druga séja državniga zbora v Kromerizu 27. listopada je bila zavoljo dvéh reči silno imenitna. Pervič zató, kér je po hudim pričkanji večina poslancov zavérgla in vničila vse zapisnike tistiga državniga zbora, ki se je v poslednjih 4 dnéh kozoperska z Dunajskim puntam péčal. — Drugič pa zató, kér je v ti séji prvi minister, knez Švarcenberg, pričó vsih poslancov razglasil pogravitne vodila, po kterih se bojo novi ministri v vsih svojih djanjih ravnali. Skorej po vsakim odstavku ministroviga govora je donél glas dopadajenja po zbornici — in zares! boljšiga za nas vse si skorej ne moremo želéti, kakor so ti nameni novih ministrov. Tako sodijo vsi pošteni in pametni ljudjé. Poslušajte pogravitniši vodila, in tudi Vi boste enako sodili.

„Mi hočemo — pravijo novi ministri — iz celiga serca in brez ovinkov novo ustavno vlado našiga cesarstva. — Vsi narodi morajo enake pravice zadobiti. — Pred postavo nima noben razloček med enim ali drugim človekam biti. — Opravila v kancelijah imajo očitne biti. — Soseske se imajo po svobodnih soseskih postavah v svojih rečéh same vladati. — Vsaka dežela našiga cesarstva nej se v svojih notranjih rečéh sama vlada; vse skupej pa stojé pod eno mogočno oblastjo. — Nadjamo se, de bo državni zbor berž berž ustavo dodelal. — Urade (cesarske gosposke) bomo po potrebah sedanjih časov premenili in skusili prihodnjo vlado takó napraviti, de bo menj uradnikov treba. — Vse pravice, ktere so Cesar svojim ljudstvam obljubili, bomo krepko varovali, de se jim elo nobena ne krati — pa bomo tudi zvesto skerbéli, de se bo vse to zgodilo, brez kogar ne more prava svoboda obstati. — Ministerstvo ne bo oviralo in zaderževalo svobodnih občnokoristnih naprav, marveč se bo prvo poprijelo vsaciga praviga svobodniga napredka. — Kmetje, odvezani poprejšnjih gruntnih zavéz, že komej pričakujejo napovedane postave zvediti, po kakošni viži in meri se bo zgodilo rešenje poprejšnjiga podložtva, in koliko bo tisti del znesel, ki bo po pravični primeri na nje prišel. — Skerbéli bomo, za take naprave, de bojo vsakimu njegove pravice, njegovo premoženje obvarovano. — Tiskarnicam, družbam in narodni straži bomo primerne postave dali. — Uradnije (gosposke) bomo krepko podpirali v njih postavnih opravilih. — De bo Dunajsko mesto, berž ko bo moč, rešeno ojstre pa potrebne vojaške oblasti, si bomo zvesto prizadevali. — Na Laškém se ima po storjenim miru popolna pravica zgoditi narodnosti tega ljudstva. — Narodnost je nar sveteljši pravica vsaciga ljudstva, in zatiranje te pravice in odpad neke stranke na Ogerskim od avstrijanskiga cesarstva je zoper Madžare na noge spravilo vse druge narode ogerske krone, ki si ne pustijo vzéti svojih svetih pravic. — Prihodnjic imajo vse dežele in vse ljudstva avstrijanskiga cesarstva le v eno močno truplo zedi-

njene biti. — Od kake druge zvéze z Nemčijo, razunte, ki je dozdej bila, se ne more tako dolgo nič govoriti, dokler ni novo stanje Avstrije po svoji poti, pa tudi novo stanje Nemčije po svoji poti ustanovljeno; ko se bo Avstrija po svojim, Nemčija pa tudi po svojim ustanovila, potem se bo vidilo, kako se bo razmera med tema državama napraviti móгла. — V vsim bomo varovali prid in čast Avstrije in nikakor ne bomo terpeli, de bi se kaka ptuja država v naše notranje oprave vtikala. — To bojo vodila našiga ravnjanja; resnično smo jih razložili, kér brez resnice ni zaupanja, in brez zaupanja ne more ministerstvo z državnim zborom edine poti iti.“

Ali ste slišali, dragi bravci, krepko pa svobodno besedo novih ministrov? Ali vam ni vse po volji? Gotovo dè. Mi pa pravimo: „Slava takim možém, slava ministru Stadjonu (nekdanjimu Teržaškemu poglavarju), ki nam je porok, de bo z močno roko vižal notranjo vlado po poti prave svobode! Bog daj, de bi vse po sreči šlo, in de bi kmalo prerrojeno Avstrijo imeli!“

Kje ste zdej podpihovavci in zmotnjavci, ki ste zmirej tulili, de nam bojo Cesar vse nazaj vzéli? Ali vas ne obide sramota, ko ta govor ministrov berete, kteriga so razglasili v obličji celiga sveta! Vémo, de vam je žal, de imamo take svobodoljube ministre, ki vam niso po volji, kér so vas osramotili, de si ne upate od sramote na dan! Vsi pošteni ljudjé pa na glas vpijejo: Bog živi Ferdinand! Bog živi ministre! Bog živi dobromisleče poslance!

Gospod Ambrož v Mirniški okolici.

Dne 17. in 18. pret. mesca je bil gosp. Ambrož, Dunajski zborni poslanec, našo stran obiskal. Bil je v Mokronogu in št. Rupertu. Tudi jez sim z več drugimi imel priložnost ž njim zastraen mnogih reči današnjih časov govoriti. Akoravno ne moremo opustiti, gosp. Ambroža o tem grajati, de se je nekterim levičnikom državniga zbora preveč udal, vender — čast komur čast gré — moramo spoznati, de je Ambrož vender z dušo in telesam Slavjan. — Vsi pričijoči smo mu enoglasno povedali, de občni glas slovenskiga naroda ne želí nemške zavezne deržave pod frankobrodško vlado, ampak edino in močno Avstrijo s popolno enakimi pravicami vsih Avstrijanskih narodov. Povedali smo mu naprej, de Slovenci po nobeni ceni nočemo poprejšnjih časov, v kterih svobodnosti nismo poznali, pa po nobeni ceni nočemo tudi ne republike, ne brezpostavnosti, ampak ustavno samovlado na svobodni podlagi. — Ojstro je bilo naše obojestransko besedovanje, vender smo se prijazno ločili, z veseljem zaupanjem, de je gosp. Ambrož občni glas našiga naroda jasno razumel in terdno sklenil, naše potrebe v zboru krepko zagovarjati, in nas vsake nezgode serčno braniti. *) Slišimo, de se je od tod v Kromeriz podal. Irkič.

*) Novice bojo pazljivo gledale na prihodnje obnašanje slovenskih poslancov in ga svojim bravcam oznanovale. Kar bo dobriga, bojo z veseljem očitno hvalile, kar bo napčniga, bojo pa tudi očitno grajale. Nikdar se niso in se tudi prihodnjic ne bojo ravnale le po osébi, ampak le potem, kar oséba govori in dela. Govorjenje in dela so predlóg, po kterim se pravično sodi. Novice so na glas hvalile gosp. Ambroževo obnašanje, ko je bilo hvale vredno, in so z veseljem oznanile, kar je za nas storil. Pa naravnost so mu tudi očitale, kar je napčniga storil. Če se dela premenijo, se mora tudi razsodba premeniti, ako razsodba ni enostranska (partheyisch). Kakor smo v poslednjim času gosp. Ambroževo obnašanje grajali, bomo prihodnjic z veseljem očitno hvalili, kar bo hvale vredniga storil. Sicer pa tudi mi práv serčno želimo, de bi se obljube pričijočiga dopisa iz Mirne spólnile. Po odgovoru gosp. Ambroža iz Kromeriza, kteriga bomo drugo pot bravcam oznanili, kér smo ga za pričijoči list prepózno dobili, zamoreno upati, de gosp. Ambrož ne bo pozabil dolžnost slovenskiga poslanca. Vredništvo.